

Antonín Hoffmann

**HÁLKOVO
MĚSTSKÉ
DIVADLO
V NYMBURCE**

---

*DRAMATICKÝ ODBOR
ZK DÍLEN ČSD
V NYMBURCE*

KONEC DONA JUANA

OPERA O TŘECH DĚJSTVÍCH

TEXT NA HUDBU ANTONÍNA HOFFMANNA
NAPSAL JAN PAULŮ

Poslední opera Antonína Hoffmanna

Režie: Jan Paulů a František Macháček - Masky: Miroslav Pospíšil - Světla: Jarka Lhoták
Scéna: Jan Paulů - Tech. spolupráce: Krupička, Mašek, Macháček - Tance nacvičila:
Kamila Pospíšilová - Zpěvy a orchestr nacvičil a řídí: ANTONÍN HOFFMANN

OSOBY A OBSAZENÍ:

Don Juan	Jiří Janoušek
Roderigo, jeho sluha	Václav Kulich
Don Alfonso	Standa Holík
	Jarka Zálaba
Carlos, jeho sluha	Standa Pecháček
Don Filipo	Mirek Pospíšil
Doña Inéz, jeho chof	Hana Veselá
Conchita, její služka	Eva Merunková
Doña Isabela	Marta Obermanová
	Lída Stiborová
Clara, její služka	Lída Kaňková
Don Alonso	Jarka Rada
Doña Lucia, jeho chof	Věnka Myškovská
Don Diego	Láďa Košťák
Don Luis	Otto Nývlt
Doña Florencia	Marta Hrabalová
Doña Maria	Blanka Leopoldová
Doña Elvíra	Věra Foffová
	Hana Fišerová
Prodavač ovoce	Láďa Rousek
Prodavač cetek	Vláďa Kolář
Prodavač hedvábí	Jarka Zálaba
	Standa Holík

POSTAVY TANEČNÍ:

Don Juan	Zdeněk Zajan
1. děvče	Eva Hladíková
2. děvče	Vlasta Pírková
3. děvče	Kamila Pospíšilová
1. kavalír	Standa Pecháček
2. kavalír	Zdeněk Selinger

Sbory zpívají a v komparsu hrají: Helena Ryšavá, Marie Ryšavá, Eva Jurkovičová, Eva Kňavová, Hana Fišerová, Jarča Tobiššová, Věnka Myškovská

HUDEBNÍ A ZPĚVNÍ ČÁST:

I. jednání - JUANŮV PŘÍCHOD

Předehra	orchestr
Na tržišti	prodavači, sbor orchestr
Píseň starého nápadníka	Don Alfonso doña Isabela
Smutná Inez	Doña Inez
Milovaný prokletý	Roderigo, sbor
Andalusie a Isabela	Don Juan
Přeletavý Juan	Doña Isabela Don Juan
Náruč Dona Juana	Doña Isabela
Pod vlivem lásky svět růžově vidím	Doña Inéz
Juanova láska, tanec	1. a 2. děvče 1. a 2. kavalír
Finale I. Milovaný prokletý	Roderigo a sbor

II. jednání - ROMANTIKA NOCI

Předehra	orchestr
Bílý prelud	Roderigo a tančí 1. děvče
Kouzlo Juana	Roderigo, Conchita
Roztřesená serenáda	Alfonso
Dobrou noc	Inéz
Osamělý Juan, tanec	Juan, 1., 2. děvče a kavalíři

III. OBRAZ JAKO FINALE II. JEDNÁNÍ

Ložnice Doni Isabely

Isabela, Clara, Juan, Roderigo, Alfonso

III. jednání - KONEC DONA JUANA

Předehra	orchestr
Nový Don Juan	Roderigo a ženy
Sladký sen	Isabela a Juan
Trojnásobný konec Juanův	Roderigo a všichni

Antonín Hoffmann dnes 67letý, zasvětil celý svůj život české hudbě. Jak prostá věta. Kolik je však v ní odhodlání, kolik životní osudovosti, kolik překážek, životního nepohodlí, mnohdy v dřívější době i hladu, přechodného blahobytu, stěhování z místa na místo, kolik bezesných nocí. A to vše ve zdvojnásobené míře u Antonína Hoffmanna. Je hudebníkem tělem i duší, je však hrdý, až trochu furiantský. Neprosil, neprosazoval se. Znal svoje kvality. Byl po absolvování konservatoře dirigentem vojenské hudby, byl dirigentem divadelního orchestru v maďarském Kološváru. To jsou významná zastavení v jeho životě. Byl však též dirigentem mnoha jiných hudebních těles, jejichž výčet by tento list nepojal.

Nouze či touha po zajištění existenci před I. světovou válkou, posadila jej za varhany na kůr kostela. Zamíloval si tento nástroj a zůstal mu věrný dodnes. Kolik melodii improvisoval, nikdo nikdy již nespočítá. On sám je nezachycoval jako jiní na papír. Chvilkové potěšil těch několik lidí, kteří jej poslouchali, svoje umění prodat nedovedl. V improvisacích je Antonín Hoffmann pravým mistrem. Z improvisace složil také zkoušku na konservatoři. Komponuje velice lehce, rychle a nesmírně melodicky. Je radost, pohlížet na jeho stihlé prsty, normálně se chvějící, jakoby netrpělivostí, podivuhodně klidně nad kld-vesnici, které se dotýkají s takovou něhou a tichou radostí.

Někdy v květnu minulého roku přišel jsem za ním a tázal se skromně, zda by nechtěl napsat hudbu k textu mé prvotiny. Byl velice nevrlý a mnoho chuti k tomu nejevil. Nechtěl mne však jen tak z ničeho nic odmítnout. Asi si tehdy myslel: »Stejně to nedokáže, tak co bych napřed hovořil.« Domluvili jsme se a za měsíc jsem mu přinesl první dějství. Říkal jsem mu něco jako že za poslech nic nedá, že mi to přečtu, když se mi to nebude líbit, tak to zahodíme. S úsměvem naslouchal, soustředěně hleděl do jednoho místa a já poznal že mám vyhráno. »Nech to tady, až budu mít čas, tak se na to podívám« povídá. Sel jsem domů a pracoval jsem dále. Druhý den byl u mne, abych prý přišel, že už něco má hotovo. Měl již první dvě písně a to byl již zcela zapálený. Hotový mladík, který zapomněl na vše a psal ve dne v noci.

Bylo mnoho těch hodin, které jsme společně ztrávili v jeho pokojíku. Mnoho hodin, ve kterých mi vyprávěl o sobě, o své práci. Hodin, ve kterých vznikla opereta Konec dona Juana. Výsledek naší skromné práce vám dnes předkládáme. Antonín Hoffmann, učitel hudby, který vychoval našemu státu řadu vynikajících umělců, n. př. Jana Šaidla, laureáta státní ceny, nechal si skromně svoje dílo posoudit, než do umaštěné knížky napsal, že jde o jeho 98 skladbu, kterou ovšem má podchycenou na notovém papíře. Neváhal po dobré radě vypustit již hotová hudební čísla, nebo některá zpěvní čísla předělat. Ale chyba lávky. Zkomponoval nový pochod, do třetího jednání, když starý rušil stylový rámec hry. Soubor si však starý pochod vynutil a zpívá se nyní jako finale třetího jednání. Nechť tedy nymburské obecnstvo posoudí, který je lepší. Několika stručnými slovy, pokusil jsem se přiblížit divákovi život skromného hudebního skladatele, kterému nymburské hrady přirostly k srdci tak, že nevyužil řadu možností na zlepšení svého postavení. My, kteří mu nyní stojíme nejbliže, soubor, který nacvičil jeho operetu, přejeme mu ještě mnoho let, naplněných intenzivní prací pro českou hudbu a mnoho takových melodii, jaké jsou v operetě »Konec dona Juana«.

Jan Paulů.